

SINDBJERG KIRKE

FAKTA, SAGN OG
LOKALE FORTÆLLINGER

VALDEMAR SEJRS RIDT 1212

Dronning Dagmars død i Ribe den 24. maj 1212 danner grundlaget for en af de mest velkendte fortællinger fra middelalderens Danmark.

I folkeviseerne er mindet om den smukke bøhmiske kongedatter, som blev den første gemalinde til kong Valdemar 2. Sejr, bevaret. Dagmarvisen findes i forskellige varianter, og den mest kendte og historisk valide er en udgave fra 1591 af historikeren Anders Sørensen Vedel, hvis fødeby var Vejle. Ifølge denne red kongen fra Skanderborg over Randbøl Hede og Gredstedbro til Ribe.

Den nærmere rute, som kongen fulgte natten mellem den 23. og 24. maj 1212, er dog uvist pga. sparsom viden om middelalderens vejforløb. Ifølge den lokale tradition red monarken forbi Sindbjerg Kirke på sin lange færd til sin elskede gemalindes dødsleje. Dette ses den dag i dag afspejlet i vejnavnet ved Sindbjerg Kirke: **Riberlundvej**.

Inger Ravn Mikkelsen, Grejs, initiativtager til og første leder af Pensionisthøjskolen i Tørring-Uldum kommune, har i 1990 fortalt historien om Valdemar Sejr og dronning Dagmars død i form af en nutidig folkevis. Sangen blev til i forbindelse med en studiekreds i 1990 mellem pensionister og elever fra 4. årg. Lindved Skole med emnet " Sagn, myter og Valdemars Vej".



SINDBJERG KIRKE

FAKTA, SAGN OG LOKALE FORTÆLLINGER

VALDEMAR SEJRS RIDT 1212

Vise 1990

Melodi: Jeg elsker den
brogede verden

1. Til Danmark hun kom som et forår
af alder kun 15 år –
Men elsket hun blev af os alle –
en virkelig dronning vi får.

2. Nu ligger hun syg der i Ribe
chokeret af sorg alle var.
Så hentes fra nær og fjern enhver –
der hjælp – måske evner har.

3. Med alle midler de prøved'
men ingenting hjælp, og hun be' r
I må sende bud efter kongen –
så endnu engang jeg ham ser.

4. Det blev en dreng – Karl af Rise –
der nu løb i stalden ned.
Han sadlede hesten med lynets fart
og hurtigt mod Skanderborg red.

5. Kong Valdemar stod der på slottet
Så drengen komme med fart –
og tænkte – Hvad er der mon sket
Det kan ikke være rart,

6. Karl springer af hesten i gården.
På trappen der lyder et råb –
Kong Valdemar – hurtigt – I ride må,
for Dagmar er slet intet håb.

7. Kong Valdemar slog hårdt i bordet.
Alle terninger faldt hårdt og tungt.
Det kan ikke passe- det må ikke ske
Hun er – ja hun er alt for ung.

8. Nu hundrede svende ham fulgte
på vejen fra Skanderborg – men
da kongen nu nåede til Ribe by –
alene – han dér nåede frem.

9. Der gråd var i dronningens stuer –
De græd alle – hver og én –
for Dagmar lå død i sengen nu,
så kongen kom lidt for sen.

10. Kong Valdemar står der i døren,
fortvivlet på Dagmar han ser.
Åh – Gud – du må hjælpe mig her og nu.
ulykkelig her jeg er.

11. Til alle, der er på slottet –
Kong Valdemar ønske har –
I må for dronningen bede en bøn –
igen – hun måske bliver klar

12. Den danske dronning nu vågner,
af sygdommen tung og træt.
Åh – Valdemar – kære- du vækked' mig.
Fortvivlet – Det er ikke let.

13. En ting jeg af dig vil ønske,
jeg håber, det opfyldes kan –
De fredløse mænd skal du give fri –
også fanger i jern – alle mand.

14. Det andet ønske jeg be' r om,
det vedrører Danmarks sag.
Med Bengerd du ikke må gifte dig –
så dronning hun bliver en dag.

15. Et sidste ønske jeg har nu –
Jeg ved, du her siger ja –
Lad sønnen vi har – den yngste – Knud
blive konge af Danmark en dag.

16. Kong Valdemar – jeg er så dårlig
jeg dør - men det gør ingenting.
For jeg tror, at engle vil hente mig,
så jeg kommer i himmelen ind.